

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtioåttonde årgången

22 juli 2005

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1182/2005 av den 18 juli 2005 om antagande av autonoma övergångsåtgärder för att öppna en gemenskapstullkvot för import av levande nötkreatur med ursprung i Schweiz 1

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2005/563/EG:

- ★ Beslut nr 1/2005 av Associeringsrådet EU-Tunisien av den 14 juli 2005 om undantag från bestämmelserna om definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete i Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan 3

Kommissionen

2005/564/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 10 december 2003 om det statliga stöd som Tyskland i form av lån från Wagnisbeteiligungsgesellschaft och Landesförderinstitut beviljat Neue Harzer Werke GmbH [delgivet med nr K(2003) 4496] ⁽¹⁾ 6

2005/565/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 9 mars 2004 om den stödordning som Österrike har genomfört när det gäller återbetalning av energiskatt för naturgas och elektricitet under åren 2002 och 2003 [delgivet med nr K(2004) 325] ⁽¹⁾ 13

2005/566/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 9 december 2004 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende C.37.533 – Kolinklorid) [delgivet med nr K(2004) 4717] ⁽¹⁾ 22

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

2005/567/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 8 juli 2005 om tillfälligt avbrytande av ett undersökningsförfarande beträffande handelshinder bestående av åtgärder som införts och handelsbruk som upprätthålls av Republiken Uruguay vilka påverkar handeln med Scotch whisky** 27

2005/568/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 11 juli 2005 angående en begäran från Republiken Ungern om att få tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leverans av naturgas** [delgivet med nr K(2005) 2514] 28

2005/569/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 juli 2005 om anpassning av de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 augusti 2004, 1 september 2004, 1 oktober 2004, 1 november 2004, 1 december 2004 och 1 januari 2005 på löner till tjänstemän, tillfälligt anställda och kontraktsanställda vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredjeland och till en del av de tjänstemän som är kvar i tjänst i de tio nya medlemsstaterna under en period av högst 15 månader efter anslutningen (artikel 33.4 i anslutningsfördraget för de tio nya medlemsstaterna)** 29

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1182/2005

av den 18 juli 2005

om antagande av autonoma övergångsåtgärder för att öppna en gemenskapstullkvot för import av levande nötkreatur med ursprung i Schweiz

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Efter Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen enades Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet vid sitt möte den 19 maj 2004 om principen att handelsflödena inom ramen för de medgivanden som tidigare lämnats genom de bilaterala överenskommelserna mellan de nya medlemsstaterna och Schweiz bör bibehållas efter Europeiska unionens utvidgning. Parterna enades därför om att anpassa tullmedgivanden inom ramen för avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter⁽¹⁾ (nedan kallat "avtalet"), som trädde i kraft den 1 juni 2002. Anpassningen av dessa medgivanden, som finns angivna i bilagorna 1 och 2 till avtalet, innebär bland annat att det öppnas en gemenskapstullkvot för import av levande nötkreatur med en vikt på mer än 160 kg.
- (2) Parterna har infört autonoma åtgärder för import av levande nötkreatur; åtgärderna är inte tidsbegränsade i Schweiz och gäller till och med den 30 juni 2005 i Europeiska gemenskapen. Förfarandena för att bilateralt anta ett beslut om ändring av bilagorna 1 och 2 till avtalet har emellertid ännu inte avslutats i Schweiz. För att säkerställa att förmånkvoten är tillgänglig till dess att nämnda beslut träder i kraft i slutet av 2005, bör en annan tullkvot öppnas som en autonom övergångsåtgärd till och med den 31 december 2005 och på de villkor

som anges i rådets förordning (EG) nr 1922/2004 av den 25 oktober 2004 om antagande av autonoma övergångsåtgärder för att öppna en gemenskapstullkvot för import av levande nötkreatur med ursprung i Schweiz⁽²⁾.

- (3) Närmare bestämmelser för genomförandet av denna förordning, i synnerhet bestämmelser för kvotförvaltning, bör antas i enlighet med artikel 32 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽³⁾.
- (4) För att kunna omfattas av dessa tullkvoter bör produkterna ha sitt ursprung i Schweiz enligt de bestämmelser som avses i artikel 4 i avtalet.
- (5) Med tanke på frågans brådskande karaktär måste ett undantag medges från den sexveckorsperiod som anges i punkt 1.3 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av de Europeiska gemenskaperna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En tullfri gemenskapstullkvot öppnas härmed som en autonom övergångsåtgärd för perioden från och med den dag då denna förordning träder i kraft till och med den 31 december 2005 för import av 2 300 levande nötkreatur med ursprung i Schweiz som väger mer än 160 kg och omfattas av KN-nummer 0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 eller 0102 90 79.

2. Bestämmelserna om ursprung som skall tillämpas på de produkter som anges i punkt 1 skall vara de som föreskrivs i artikel 4 i avtalet.

⁽²⁾ EUT L 331, 5.11.2004, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1899/2004 (EUT L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽¹⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 132.

Artikel 2

Närmare bestämmelser för genomförandet av denna förordning skall antas i enlighet med bestämmelserna i artikel 32 i förordning (EG) nr 1254/1999.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2005.

På rådets vägnar

M. BECKETT

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

BESLUT NR 1/2005 AV ASSOCIERINGSRÅDET EU-TUNISIEN

av den 14 juli 2005

om undantag från bestämmelserna om definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete i Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan

(2005/563/EG)

ASSOCIERINGSRÅDET EGTUNISIEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tunisien, å andra sidan ⁽¹⁾ (nedan kallat "avtalet"), särskilt artikel 39 i protokoll nr 4 till avtalet om definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" (tidigare "ursprungsvaror") och metoder för administrativt samarbete, och

av följande skäl:

- (1) Enligt den gemensamma förklaringen om artikel 39 i nämnda protokoll är gemenskapen beredd att pröva framställningar från Tunisien om undantag från ursprungsreglerna efter undertecknandet av avtalet.
- (2) Den 16 februari 2005 ingav Tunisien en ansökan om undantag från ursprungsreglerna för 8 040 ton byxor och 1 855 ton andra kläder vilka omfattas av kapitlen 61 och 62 i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering.
- (3) I avvaktan på ikraftträdandet av frihandelsavtalet mellan Tunisien och Turkiet som undertecknades den 25 november 2004, och på ändringen av nämnda protokoll i syfte att uppnå en Europa-Medelhavsövergripande kumulation, skulle undantaget medge att kläder som tillverkas i

Tunisien av tyger med ursprung i Turkiet får ursprungsstatus vid export till Europeiska unionen.

- (4) Undantaget bör även tillämpas på tyger med ursprung i Turkiet vilka exporteras till Tunisien från gemenskapen.
- (5) Undantaget innebär att Tunisien och Turkiet måste tillämpa likalydande ursprungsregler, inbegripet bestämmelser om administrativt samarbete.
- (6) Undantaget kan beviljas tills protokollet om Europa-Medelhavsövergripande ursprungsregler träder i kraft mellan de berörda tre parterna, närmare bestämt Tunisien, Turkiet och EU, men under alla omständigheter i högst ett år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från de särskilda bestämmelserna i förteckningen i bilaga II till protokoll nr 4 till avtalet skall kläder som förtecknas i bilagan till detta beslut och som framställs i Tunisien av tyg med ursprung i Turkiet anses ha ursprung i Tunisien i enlighet med vad som föreskrivs i detta beslut.

Artikel 2

Det undantag som föreskrivs i artikel 1 får endast tillämpas om likalydande ursprungsregler om förmånsberättigande ursprung som de i nämnda protokoll gäller mellan Turkiet och Tunisien för fastställande av ursprung för tyger från Turkiet.

⁽¹⁾ EGT L 97, 30.3.1998, s. 2. Avtalet ändrat genom avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Tunisien om ömsesidiga åtgärder för handelsliberalisering och om ändring av protokollet om jordbruksprodukter som bifogas associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Tunisien (EGT L 336, 30.12.2000, s. 93).

Artikel 3

Enligt detta beslut får tullmyndigheterna i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen genom undantag från bestämmelserna i artikel 18.4 och 18.5 i nämnda protokoll utfärda varucertifikat EUR.1 för de tyger med ursprung i Turkiet som skall exporteras till Tunisien.

Artikel 4

Den kvantitet som anges i bilagan skall förvaltas av kommissionen, som skall vidta alla de administrativa åtgärder som den anser vara lämpliga för en effektiv förvaltning. Artiklarna 308a, 308b och 308c i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, vilka rör förvaltningen av tullkvoter, skall i tillämpliga delar gälla vid förvaltningen av de kvantiteter som anges i bilagan.

Artikel 5

Tunisiens tullmyndigheter skall vidta nödvändiga åtgärder för att utföra kvantitativa kontroller av de exporterade produkter som avses i artikel 1. I detta syfte skall alla certifikat som de utfärdar i enlighet med detta beslut vara försedda med en hänvisning till beslutet. De behöriga myndigheterna i Tunisien skall var tredje månad sända kommissionen en sammanställning över de kvantiteter för vilka varucertifikat EUR.1 har utfärdats i enlighet med detta beslut samt certifikatens löpnummer.

Artikel 6

Fält 7 i de varucertifikat EUR.1 som utfärdas i enlighet med detta beslut skall innehålla följande uppgift, på något av de språk som avtalet upprättats på:

”Undantag – Beslut nr 1/2005”.

Artikel 7

Tunisien och Europeiska gemenskapens medlemsstater skall var och en för sitt vidkommande vidta de åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas och skall börja tillämpas så snart som villkoren i artikel 2 är uppfyllda.

Detta beslut skall gälla till ikraftträdandet av en Europa–Medelhavsövergripande ursprungskumulation mellan Tunisien, Turkiet och Europeiska unionen, men under alla omständigheter i högst ett år.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 2005.

På associeringsrådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 883/2005 (EUT L 148, 11.6.2005, s. 5).

BILAGA

FÖRTECKNING SOM AVSES I ARTIKEL 1
(produkter som omfattas av undantaget)

HS-nummer	Beskrivning	Kvantiteter (i ton)
ex 620342 och ex 620462	Byxor av bomull, för män eller pojkar Byxor av bomull, för kvinnor eller flickor	6 505
ex 620343	Byxor av syntetfibrer, för män eller pojkar	674
ex 620341 ex 620349 ex 620461 ex 620463 och ex 620469	Byxor av ull eller fina djurhår, för män eller pojkar Byxor av annat textilmaterial, för män eller pojkar Byxor av ull eller fina djurhår, för kvinnor eller flickor Byxor av syntetfibrer, för kvinnor eller flickor Byxor av annat textilmaterial, för kvinnor eller flickor	861
6208 och 6212	Linnen, undertröjor, underklänningar, underkjolar, underbyxor, trosor, nattlinnen, pyjamas, negligéer, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar av konstfibrer, för kvinnor eller flickor Bysthållare, gördlar, korsetter, hängslen, strumphållare, strumpeband och liknande artiklar samt delar till sådana varor, även av trikså	646
.6205 och .6206	Skjortor för män eller pojkar Blusar, skjortor och skjortblusar, för kvinnor eller flickor	663
611231 till 611239 och 611241 till 611249	Badbyxor och baddräkter av syntetfibrer, för män eller pojkar Badbyxor och baddräkter av annat textilmaterial, för män eller pojkar Baddräkter av syntetfibrer, för kvinnor eller flickor Baddräkter av annat textilmaterial, för kvinnor eller flickor	105
620451 till 620459	Kjolar, inbegripet byxkjolar, för kvinnor eller flickor	441
	Totalt	9 895

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 december 2003

om det statliga stöd som Tyskland i form av lån från Wagnisbeteiligungsgesellschaft och Landesförderinstitut beviljat Neue Harzer Werke GmbH

[delgivet med nr K(2003) 4496]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/564/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 23 februari 1999 underrättades kommissionen om att Tyskland hade beviljat stöd till Neue Harzer Werke GmbH (nedan kallat "NHW").
- (2) Genom en skrivelse av den 13 juli 2000 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.
- (3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (4) Den 17 oktober 2001 fattade kommissionen ett negativt beslut (beslut 2002/377/EG) om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för Neue Harzer Werke GmbH ⁽³⁾ med avseende på den del av stödet som rörde omstruktureringen av företaget under åren 1996–1999.
- (5) Genom en skrivelse av den 17 oktober 2001 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de resterande stödåtgärderna.

⁽¹⁾ EGT C 301, 21.10.2000, s. 16 och EGT C 32, 5.2.2002, s. 9.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

⁽³⁾ EGT L 134, 22.5.2002, s. 51.

- (6) Kommissionens beslut att utvidga förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (4). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

II BESKRIVNING AV STÖDET

- (7) Stödmottagaren NHW har sitt säte i Sachsen-Anhalt (Tyskland) som är en stödberättigad region enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget. NHW bildades i mars 1996 när dess ägare inom ramen för ett avtal förvärvade tillgångarna från Harzer Werke GmbH, som försatts i konkurs. NHW var verksamt som järngjuteri. Ursprungligen förfogade företaget över två produktionslinjer: sandgjutning och centrifugalgjutning.
- (8) Den 24 juli 2000 tvingades NHW att lämna in en konkursansökan. Därefter sålde konkursförvaltaren, med fordringsägarnas tillstånd, den 4 januari 2001 företags aktier till en ny investerare, ASSET GmbH, för 1 tysk mark.
- (9) Tyskland underrättade sedan kommissionen om att ASSET GmbH:s försök att få företaget lönsamt igen misslyckades i juli 2001 och att insolvensförfarandet följaktligen måste fortsätta.
- (10) För att gottgöra NHW:s fordringsägare skulle man enligt Tyskland därför nu ha varit tvungen att avyttra tillgångarna inom ramen för det ordinarie insolvensförfarandet. Sandgjutningsverksamheten upphörde den 21 december 2001, och de därmed förbundna tillgångarna såldes. Den centrifugalgjutna produktionen fortsatte under insolvensförfarandet och skulle med fordringsägarnas samtycke säljas av konkursförvaltaren till en ny investerare genom ett avtal om överlåtelse av tillgångarna.
- (11) Detta granskningsförfarande omfattar omstruktureringen av NHW mellan 1996 och 1999.
- (12) År 1996 upprättades en omstruktureringsplan där det förutsågs att företaget åter skulle bli lönsamt inom tre år. Omstruktureringskostnaderna uppgick till 8 415 864 euro (16,46 miljoner tyska mark). Mot bakgrund av denna plan beviljades NHW stöd till ett belopp av 4 963 110 euro (9,707 miljoner tyska mark) för omstrukturering av företaget mellan 1996 och 1999.
- (13) Omstruktureringen skulle finansieras på följande sätt:

Tabell 1

Offentliga bidrag till omstruktureringen

		(i tyska mark)
1.	Bidrag (gemensamt initiativ) (1)	4 402 000
2.	Investeringsstöd (2)	531 000
3.	WBG (3)-lån (konsolideringsprogram) (4)	2 000 000
4.	Lån från LFI (5) (konsolideringsprogram) (6)	744 000
5.	Bidrag från BvS (7)	2 000 000
Sammanlagt tyska mark		9 677 000
EUR		4 947 771

(1) Gemensamt initiativ: Förbättring av den regionala näringsstrukturen, 26:e ramprogrammet (Gemeinschaftsaufgabe: Förderung der regionalen Wirtschaftsstruktur, 26. Rahmenplan).

(2) Lagen om investeringsstöd (Investitionszulagengesetz).

(3) Wagnisbeteiligungsgesellschaft.

(4) Richtlinie zur Förderung von Konsolidierungsbeteiligungen im Mittelstand (Sachsen-Anhalt).

(5) Landesförderinstitut.

(6) Konsolidierungsfonds des Landes Sachsen-Anhalt.

(7) Bundesanstalt für Vereinigungsbedingte Sonderaufgaben.

(4) Se fotnot 1.

Tabell 2

Privata bidrag till omstruktureringen

		(i tyska mark)
6.	Kapitaltillskott	500 000
7.	Lån från Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW)	2 750 000
8.	Investeringskredit från Norddeutsche Landesbank (Nord LB)	2 000 000
9.	Hyrköp	1 179 000
10.	Kassaflöde	354 000
Sammanlagt tyska mark		6 783 000
EUR		3 468 093
<hr/>		
Totalt (tabellerna 1 + 2) tyska mark		16 460 000
EUR		8 415 864

- (14) Tyskland angav att åtgärderna 1–4 i tabell 1 har beviljats i enlighet med stödordningar som redan godkänts av kommissionen. Dessa åtgärder ansågs därför ursprungligen utgöra befintligt stöd och bedömdes inte inom ramen för det formella granskningsförfarande som inleddes den 13 juli 2000. Av den anledningen betraktades därför till en början endast åtgärd 5 som ett särskilt omstruktureringsstöd vars förenlighet med den gemensamma marknaden skulle bedömas.
- (15) Den 17 oktober 2001 fattade kommissionen beslut 2002/377/EG om detta särskilda stöd på 1 022 584 euro (2 miljoner tyska mark), som bedömdes på grundval av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽⁵⁾ från 1994 (nedan kallade "1994 års riktlinjer"). I detta beslut kom kommissionen till slutsatsen att det särskilda stöd som beviljats för omstrukturering av NHW var oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (16) I bedömningen räknades inte åtgärderna 7, 8 och 9 i tabell 2 med som privata bidrag, eftersom Tyskland, trots en begäran om att lämna upplysningar i enlighet med artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽⁶⁾, inte inkom med de upplysningar som kommissionen behövde för att avgöra om åtgärderna i fråga beviljats på marknadsmässiga villkor.
- (17) Samma dag som kommissionen fattade beslut 2002/377/EG avseende åtgärd 5, beslöt kommissionen även att utvidga det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget till att omfatta åtgärderna 3 och 4 i tabell 1, som belöpte sig till ett belopp av 1 402 985 euro (2,744 miljoner tyska mark). Dessa åtgärder utgjorde en del av samma omstruktureringsspaket som den åtgärd som behandlades i beslut 2002/377/EG. De kunde dock av formella skäl inte inkluderas i den första bedömningen eftersom de antogs vara beviljade enligt godkända stödordningar och därför var att betrakta som befintligt stöd. En åtgärd som utgör befintligt stöd kan inte bedömas separat enligt artikel 88.2, eftersom åtgärderna i princip måste anses som redan godkända.
- (18) I beslutet om att utvidga den formella granskningen konstaterade kommissionen att stödet på 1 402 985 euro (2,744 miljoner tyska mark) inte är förenligt med kriterierna för de tidigare godkända stödordningarna och därför i realiteten måste betraktas som särskilt stöd till omstruktureringssplanen och att det, liksom tidigare bedömda särskilda stöd, måste uppfylla undantagsreglerna som gäller vid beviljande av omstruktureringsstöd.

⁽⁵⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽⁶⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

III TYSKLANDS SYNPUNKTER

- (19) Genom en skrivelse av den 14 oktober 2003 lämnade Tyskland in ytterligare uppgifter om de förmodade privata bidragen till omstruktureringen (åtgärderna 7, 8 och 9 i tabell 2). Enligt dessa uppgifter var situationen följande:
- a) Åtgärd nr 7 inkluderade en räntesubvention på 2 812 euro (5 500 tyska mark).
 - b) Åtgärd nr 8 inkluderade en räntesubvention på 8 684 euro (16 985 tyska mark).
 - c) Åtgärd nr 9 genomfördes aldrig.

IV BEDÖMNING

- (20) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges med hjälp av statliga medel till vissa företag oförenligt med den gemensamma marknaden om det snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen, i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Åtgärder som omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget och inte utgör befintligt stöd är vanligtvis oförenliga med den gemensamma marknaden såvida de inte omfattas av undantagen i artikel 87.2 eller artikel 87.3 i EG-fördraget.

1. Statligt stöd

- (21) Kommissionen konstaterar att räntesubventionerna i åtgärderna 7 och 8 i tabell 2 tillsammans uppgår till totalt 11 496 euro och därmed ligger under tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse som anges i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse⁽⁷⁾. Dessa åtgärder behöver därför inte vidare prövas i detta beslut.
- (22) Åtgärderna nr 3 och 4 – vilka båda är lån och tillsammans uppgår till 1 402 985 euro – omfattas tvärt emot de tyska uppgifterna inte av befintliga stödordningar. Av de skäl som redan framställts i de ovanstående besluten att inleda förfarandet måste de därför anses vara särskilda stöd för omstruktureringen av NHW.
- (23) Lånen är beviljade av Tyskland för att finansiera omstruktureringen av NHW, ett företag i svårigheter. Detta specifika företag beviljades därigenom ekonomiska fördelar som det inte skulle ha fått under marknadsmässiga villkor. Sådana åtgärder riskerar vanligtvis att snedvrیدا konkurrensen. Mot bakgrund av hjälpens karaktär och det faktum att det förekommer handel mellan staterna på den gemensamma marknaden inom de sektorer där det mottagande företaget är verksamt, omfattas de beviljade ekonomiska medlen av artikel 87.1 i EG-fördraget. Åtgärderna utgör därför stöd.

2. Undantag enligt artikel 87 i EG-fördraget

- (24) I artiklarna 87.2 och 87.3 föreskrivs under vilka förutsättningar ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden eller kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.
- (25) De båda lånen beviljades – i likhet med de andra omstrukturingsåtgärder som behandlades i beslut 2002/377/EG – mellan 1996 och 1999 i syfte att finansiera omstruktureringen av NHW. Precis som de tidigare bedömda åtgärderna måste de båda lånen därför bedömas enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter i vilka kommissionen fastställt detaljerade villkor för ett positivt beslut enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget. Fastän företaget är lokaliserat i en stödberättigad region skall särskilda stöd till företag i svårigheter bedömas enligt dessa riktlinjer även om hänsyn tas till den regionala utvecklingen. I synnerhet måste resultatet av omstruktureringen vara ett ekonomiskt lönsamt företag som utan att det krävs fortlöpande stöd bidrar till utvecklingen av regionen⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽⁸⁾ Se punkt 3.2.3 i 1994 års riktlinjer.

- (26) Liksom redan klargjorts i beslut 2002/377/EG beviljades mottagaren, enligt de upplysningar som lämnats av Tyskland, allt stöd före offentliggörandet av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1999 (1999 års riktlinjer). Enligt punkt 7.5 i 1999 års riktlinjer skall därför 1994 års riktlinjer tillämpas på de ifrågavarande åtgärderna ⁽⁹⁾.
- (27) Det kan vidare konstateras att åtgärderna är en del av en omstruktureringsplan som redan bedömts av kommissionen i beslut 2002/377/EG.
- a) *Återställande av lönsamheten*
- (28) Enligt 1994 års riktlinjer skall omstruktureringsplanen leda till att lönsamheten återställs inom rimlig tid. Företaget skall därefter vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft.
- (29) Redan i beslut 2002/377/EG bedömde kommissionen omstrukturingsstödet mot bakgrund av detta kriterium och kom där fram till att lönsamhetskriteriet i 1994 års riktlinjer inte var uppfyllt eftersom omstruktureringsplanen inte kunde anses vara lämpad att återställa företagets långsiktiga lönsamhet. Slutsatsen baserades på följande faktorer:
- a) Den omsättning som förutsågs i planen var för högt beräknad.
- b) De allmänna omkostnaderna, som var en av orsakerna till den ursprungliga insolvensen, behandlades inte i tillräcklig utsträckning i planen.
- c) Minskningen av personalstyrkan från 203 till 177 anställda räckte inte för att minska personalkostnaderna.
- d) Övriga driftskostnader som förutsågs i planen, i synnerhet de höga underhållskostnaderna, var orimligt höga.
- (30) De båda lånen beviljades till samma omstrukturering och enligt samma omstruktureringsplan, och kommissionen kan därför bara upprepa den tidigare slutsatsen att planen inte garanterade ett återställande av lönsamheten.
- b) *Stödet skall förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen*
- (31) Ett annat villkor som anges i 1994 års riktlinjer är att de negativa följder som stödet har för konkurrensen måste motverkas så långt det är möjligt. Om företaget är verksamt på en marknad med överkapacitet bör detta leda till en minskning av företagets kapacitet.
- (32) Det skall i detta sammanhang påpekas att NHW när stödet beviljades ansågs vara ett litet eller medelstort företag, vilket också konstaterats i beslut 2002/377/EG. I enlighet med 1994 års riktlinjer har kommissionen en mindre restriktiv syn i fråga om kapacitetsminskning när omstrukturingsstöd beviljas till små och medelstora företag ⁽¹⁰⁾.
- (33) Eftersom stödet beviljades ett litet företag med mycket liten marknadsandel drar kommissionen slutsatsen att stödet till NHW inte skulle kunna förorsaka någon otillbörlig snedvridning av konkurrensen i den mening som avses i 1994 års riktlinjer.

⁽⁹⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Punkt 3.2.4 i riktlinjerna.

- c) *Stödets proportion till kostnaderna för och fördelarna med omstruktureringen*
- (34) Enligt 1994 års riktlinjer måste stödet inskränkas till vad som är absolut nödvändigt.
- (35) I beslut 2002/377/EG drog kommissionen slutsatsen att proportionalitetskravet inte uppfyllts i två hänseenden.
- (36) För det första måste mottagaren av ett stöd på grund av proportionalitetskraven bidra med ett avsevärt belopp till omstruktureringskostnaderna med egna medel eller med externa medel till marknadsmässiga priser. Av tillgänglig information framgår att investeraren faktiskt bidragit med ett belopp på 0,5 miljoner tyska mark. Eftersom några ytterligare upplysningar om betingelserna för hyrköpet (åtgärd 9 i tabell 2) inte lämnats under granskningsförfarandet var kommissionen inte i stånd att bedöma om det rörde sig om ett bidrag på marknadsmässiga villkor. Oaktat detta betraktades värderingen av hyrköpet såsom ovidkommande för bedömningen av huruvida stödmottagarens bidrag var avsevärt.
- (37) Därutöver kunde de övriga bidragen inte betraktas som bidrag från stödmottagaren. Eftersom någon ytterligare information om KfW-lånet (åtgärd 7 i tabell 2), trots upplysningsföreläggandet, inte överlämnades var kommissionen ur stånd att bedöma om huruvida det rörde sig om bidrag till marknadsmässiga villkor. Samma argumentation gäller lånet från NordLB (åtgärd 8 i tabell 2). Kassaflödet (åtgärd 10 i tabell 2) kunde inte betraktas som bidrag från stödmottagaren. Kassaflödet kommer till största delen från tidigare statliga stödutbetalningar. Dessutom hade något kassaflöde år 1996, vid den tidpunkt när omstruktureringsplanen utarbetades, ännu inte genererats och var därför ovisst.
- (38) Därför kunde dessa bidrag inte anses som bidrag från stödmottagaren och följaktligen inte beaktas vid bedömningen av stödets proportionalitet. Sålunda uppgick omstruktureringskostnaderna till 16,49 miljoner tyska mark, varav statliga instanser bidrog med 9,707 miljoner tyska mark, dvs. 58,9 %, och investeraren med 1,679 miljoner tyska mark, dvs. 10,2 % (eller möjligen endast med 0,5 miljoner tyska mark, dvs. 3 %). Med hänsyn till detta sakförhållande drog kommissionen slutsatsen att stödmottagarens bidrag inte kunde anses vara avsevärt i den mening som avses i 1994 års riktlinjer.
- (39) Enligt de senaste uppgifterna från Tyskland genomfördes aldrig åtgärd nr 9 i tabell 2. Tvärtemot förklaringarna och konstaterandena i beslut 2002/377/EG lämnades inte något bidrag av denna storlek till omstruktureringen.
- (40) Enligt de senaste uppgifterna refinansierades åtgärderna 7 och 8, uppgående till 2 428 636 euro (4,75 miljoner tyska mark), med offentliga medel och omfattar räntesubventioner på 11 496 euro. Åtgärder som på detta sätt är kopplade till offentliga bidrag kan inte betraktas som privata bidrag.
- (41) Till följd av detta fanns det, med hänsyn till den senaste informationen, t.o.m. starkare skäl att inte betrakta stödmottagarens bidrag såsom varande avsevärt i den mening som avses i 1994 års riktlinjer.
- (42) För det andra framgår det, enligt 1994 års riktlinjer, vidare av proportionalitetskraven att investeringar endast får gynnas med stöd i den mån de krävs för omstruktureringen. Annars begränsas stöden till det strikta minimum som föreskrivs. I beslutet att inleda ett förfarande betvivlade kommissionen att stödet var begränsat till det strikta minimum som krävdes, eftersom företaget under omstruktureringen förvärvat en 20-procentig andel i Eisenguss Torgelow GmbH. Eftersom någon information om bakgrunden till detta andelsförvärv inte lämnades, trots upplysningsföreläggandet, var kommissionen ur stånd att bedöma om detta köp var nödvändigt för omstruktureringen 1996. Kommissionen konstaterade därför i beslut 2002/377/EG att stödet inte var begränsat till ett strikt minimum. Denna bedömning kan inom ramen för detta beslut inte annat än bekräftas.

V SLUTSATSER

- (43) Mot bakgrund av det ovan anförda kan det konstateras att de stöd som beviljats NHW för det första inte uppfyller proportionalitetskraven och för det andra inte var kopplade till en bärkraftig omstruktureringsplan som efter omstrukturen skulle ha gjort företaget i stånd att med egna medel klara konkurrensen. Kommissionen drar därför slutsatsen att stödet inte uppfyller de villkor som anges i 1994 års riktlinjer om undsättning och omstrukturering och följaktligen inte är förenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 1 402 985 euro som Tyskland har beviljat Neue Harzer Werke GmbH i form av lån från Wagnisbeteiligungsgesellschaft och Landesförderinstitut är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Tyskland skall vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagaren återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats till denne.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas utifrån den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 10 december 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 mars 2004

om den stödordning som Österrike har genomfört när det gäller återbetalning av energiskatt för naturgas och elektricitet under åren 2002 och 2003

[delgivet med nr K(2004) 325]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/565/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUTmissionen har uppmanat berörda parter att inkomma
med sina synpunkter på stödet i fråga.med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

- (5) Genom en skrivelse av den 4 juli 2003, som registrerades av kommissionen samma dag (A/34759), yttrade sig Österrike om inledandet av förfarandet.

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

- (6) Kommissionen mottog synpunkter från det österrikiska industriförbundet (Vereinigung der österreichischen Industrie) den 12 augusti 2003, från stål- och valsverket Marienhütte GmbH den 18 augusti 2003 och från Jungbunzlauer GmbH den 14 augusti 2003. Synpunkterna från österrikiska Bundesarbeitskammer drogs tillbaka genom en skrivelse av den 21 november 2003.

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter,
och

av följande skäl:

- (7) Alla synpunkter inkom inom tidsfristen ⁽³⁾. Kommissionen har översänt dessa synpunkter till Österrike, som dock inte har bemött dem.

I FÖRFARANDE

- (1) Den 8 oktober 2002 offentliggjordes lag nr 158/2002 i den österrikiska officiella tidningen. I dess artikel 6 ändras lagen om återbetalning av energiskatt från 1996.
- (2) Genom en skrivelse av den 30 april 2003 underrättade kommissionen Österrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende det stöd som lagen omfattar.

- (8) Genom en skrivelse av den 5 december 2003, som registrerades den 8 december 2003 (A/38575), lämnade Österrike ytterligare upplysningar om tillämpningen av återbetalningen av energiskatt under åren 2002 och 2003.

II DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

- (3) Den 20 augusti 2003 offentliggjordes lag nr 71/2003 i den österrikiska officiella tidningen. Genom artikel 54.6 förlängs giltighetstiden för lagen från 1996 om återbetalning av energiskatt i sin lydelse enligt lag nr 158/2002 till den 31 december 2003.
- (4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kom-

- (9) Enligt lagen om skatt på elenergi (Elektrizitätsabgabegesetz) och lagen om skatt på naturgas (Erdgasabgabegesetz) – som båda infördes den 1 juni 1996 – uttas skatt på leverans av elenergi och naturgas, utom till företag för el- och naturgasdistribution och övriga återförsäljare, på el- och naturgasförbrukning hos företag för el- och naturgasdistribution samt på förbrukning av elenergi eller naturgas som produceras av konsumenten själv eller som överförs till skattens geografiska tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 164, 15.7.2003, s. 2.⁽²⁾ Se fotnot 1.⁽³⁾ I enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1), särskilt artikel 3 i denna, löpte tidsfristen ut den 18 augusti 2003.

- (10) Den skattepliktige är som regel leverantören av elenergi eller naturgas. Leverantören skall övervältra skatten på mottagaren av energileveransen, som skall ersätta den skattepliktige. Leverantören måste, åtminstone i den årliga avräkningen, tydligt redovisa det energiskattebelopp som kunden har betalat.
- (11) Skatten på elenergi uppgick under den tidsperiod som granskades till 0,015 euro/kWh. Skatten på naturgas uppgick till 0,0436 euro/m³.
- (12) Som en följd av EG-domstolens förhandsavgörande i mål C-143/99 (nedan kallat "Adria-Wien- domen")⁽⁴⁾ har Österrike ändrat lagen från 1996 om återbetalning av energiskatt genom lag nr 158/2002. Enligt artikel 6 i lagen har alla verksamheter, från och med den 1 januari 2002, rätt till en återbetalning av den energiskatt som tas ut på naturgas och elenergi när dessa skatter överstiger 0,35 % av nettovärdet av produktionen. Nettovärdet för produktionen definieras som skillnaden mellan omsättningen i den mening som avses i § 1.1.1 och 1.1.2 i lagen om omsättningsskatt (Umsatzsteuergesetz) från 1994 och omsättningen i den mening som avses i § 1.1.1 och 1.1.2 som företaget tillhandahåller. Enligt lagen om omsättningsskatt från 1994 definieras omsättning som leveranser och övriga tjänster som en företagare utför mot betalning i Österrike. Lagen omfattar egen förbrukning men gäller inte för import. Ingen återbetalning görs på den första delen på 363 euro.
- (13) Återbetalningen gäller perioden från den 1 januari 2002 till den 31 december 2003.
- (14) De återbetalda beloppen uppgår till cirka 330 miljoner euro/år.
- (15) Kommissionen inledde förfarandet eftersom den hyste tvivel om åtgärdens karaktär som statligt stöd och det eventuella stödets förenlighet med den gemensamma marknaden. Kommissionen ansåg att återbetalningssystemet i praktiken gynnade energiintensiva företag och att det därför var selektivt. Kommissionen betvivlade att det påstådda stödet var förenligt med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 8 november 2001 i mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline GmbH och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH mot Finanzlandesdirektion für Kärnten, REG 2001, s. I-8365. Den österrikiska författningsdomstolen ställde två tolkningsfrågor till domstolen:

1. Bör en medlemsstats lagstiftningsåtgärder som föreskriver en delvis återbetalning av energiskatt som tas ut på naturgas och elenergi men när återbetalningen endast beviljas företag vars huvudsakliga verksamhet bevisats bestå i tillverkning av materiella varor vara ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92 i EG-fördraget?
2. Om den första frågan besvaras jakande: Bör en sådan lagstiftningsåtgärd även betraktas som statligt stöd enligt artikel 92 i EG-fördraget om det beviljas alla företag utan hänsyn till om det kan bevisas att deras verksamhet består i tillverkning av materiella varor?

⁽⁵⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

III SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

Synpunkter från det österrikiska industriförbundet

- (16) Enligt det österrikiska industriförbundet är åtgärden inte selektiv och utgör därmed inget statligt stöd. Österrike hade verkställt domstolens dom i Adria-Wien-målet. Enligt denna dom utgör nationella bestämmelser om återbetalning av energiskatt som tas ut på naturgas och elenergi inte något statligt stöd "när de är tillämpliga på alla företag som är etablerade i landet, oavsett företagets verksamhetsinriktning". Den österrikiska författningsdomstolen angav i sin motivering till den andra frågan till EG-domstolen att Österrike skulle kunna komma i ett läge där man utvidgar återbetalningen av energiskatten till att gälla alla företag. Domstolen hade följaktligen varit fullt medveten om funktionen för ordningen för återbetalning och hade tagit hänsyn till de eventuella rättsliga konsekvenserna i Österrike. Därför var endast frågan "om en åtskillnad görs i fråga om vem som gynnas" av betydelse.
- (17) Det österrikiska industriförbundet anser att åtgärden inte är selektiv i praktiken. Antalet gynnade företag torde ligga mellan 2 500 och 3 000 och omfatta alla sektorer och företagsstorlekar.
- (18) Industriförbundet angav dessutom att åtgärden inte endast var inriktad på företag med hög energiförbrukning. Återbetalningen beräknades på grundval av nettovärdet för produktionen. Detta värde berodde på företagets ekonomiska situation. Förluster eller stora investeringar ledde till ett lägre nettovärde för produktionen. I sådana fall skulle även företag med lägre energiförbrukning få återbetalning på energiskatten. Räknat över en längre tidsperiod rörde det sig alltså inte alltid om samma grupp stödmottagare.
- (19) Österrikiska industriförbundet anser att den jämförelse som kommissionen gör med andra fall, där åtgärden visserligen inte var selektiv rättsligt sett men där den var det i praktiken, inte är korrekt. I de beskrivna fallen hade målet för stödet varit stora industriföretag, i vissa fall till och med stöd till ett visst företag. Det fanns däremot inga begränsningar vad gäller stödmottagarna för Österrikes stödåtgärd, varken i fråga om företagets storlek, bransch, verksamhet eller investeringsbelopp.
- (20) När det gäller förenligheten med den gemensamma marknaden konstaterar det österrikiska industriförbundet att beaktandet av de minimiskattesatser som föreskrivs i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁽⁶⁾ (nedan kallat "energibeskattningsdirektivet") utgjorde en betydande del av skatten.

⁽⁶⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

Synpunkter från stål- och valsverket Marienhütte GmbH

- (21) Stål- och valsverket Marienhütte GmbH beskriver de ekonomiska sambanden för energibeskattningen, särskilt när det gäller stål, och hävdar att man skulle vara tvungen att omedelbart lägga ned energiproduktionen i Österrike om de normala energiskattesatserna skulle tillämpas på energiintensiva företag.
- (22) Man anger vidare att korrektionsmekanismen för energiintensiva företag inte har några negativa effekter på energiskattesystemets styrningseffekt. Energikostnaderna var i sig ett tillräckligt incitament för att vidta eventuella substitutionsåtgärder, och energiskatten gav inga ytterligare styrningseffekter. Detta borde beaktas när man granskar om åtgärden är rättfärdigad mot bakgrund av skattesystemets karaktär.
- (23) Marienhütte angav vidare att EG-domstolen i mål C-143/99 uppenbarligen även velat uttala sig om skillnaden mellan energiintensiva och övriga företag. Annars hade domstolen inte besvarat den andra fråga som den österrikiska författningsdomstolen ställde eftersom denna fråga inte var relevant för beslutsfattandet i det ärende som granskades av den österrikiska domstolen.
- (24) Även om en åtgärd klassificerades som statligt stöd måste kommissionen respektera de berättigade förväntningarna hos företagen i fråga. Företagen kunde söka stöd i en lag som i Österrike antogs i det särskilda syftet att verkställa Adria-Wien-domen. Marienhütte angav vidare att man inte kunde kräva av ett företag att det skulle granska frågorna i den europeiska rätten mer ingående än en ordinarie lagstiftare. Dessutom hade domstolen själv, i egenskap av europeiskt organ, väckt berättigade förväntningar genom att svara på den österrikiska författningsdomstolens andra fråga.

Synpunkter från Jungbunzlauer GmbH

- (25) Jungbunzlauer GmbH påpekar i sitt yttrande att återbetalningen av energiskatt inte är ett stöd i betydelsen en direkt utbetalning från staten. Den ekonomiska belastning som energibeskattningen innebar borde ligga hos slutanvändaren av energin. Lagstiftaren förfogade över flera olika medel för att uppnå detta. För att förenkla administrationen tog man ut skatten av energileverantörerna. Företagen betalade skatten tillsammans med energipriset till energileverantörerna. Därefter ersatte staten de belopp som översteg deras skattskyldighet. På grund av detta system var lagen om återbetalning av energiskatt utformad som en återbetalning. Lagstiftaren hade även kunnat välja att ta ut energiskatten direkt av slutanvändaren. I detta fall hade en återbetalning inte varit nödvändig.

- (26) Jungbunzlauer angav vidare att det stod den nationella lagstiftaren fritt att begränsa skattebördan. Den övre gräns på 0,35 % av nettovärdet för produktionen som föreskrevs som kriterium var inte relevant ur stödrättslig synvinkel utan fastställde energiskattebördan för industrier till 0,35 % av nettovärdet för produktionen. Detta gällde även den fastställda minimiavgiften på 363 euro.
- (27) EG-domstolen hade i Adria-Wien-domen fattat ett beslut om Österrikes åtgärd i sin helhet. Om detta inte varit avsikten hade domstolen först ställt frågan om återbetalningen av energiskatt var selektiv i sig och först därefter fördjupat sig i huruvida det var selektivt att utesluta tjänsteföretag från återbetalning. Vidare klargjordes i punkt 36 i domen att Österrikes åtgärd, vars fulla omfattning domstolen kände till, inte utgjorde något statligt stöd.
- (28) Jungbunzlauer ansåg att åtgärden inte var selektiv utan en allmän ekonomisk åtgärd. Man angav att generaladvokaten delade denna uppfattning i mål C-143/99.
- (29) Åtgärden snedvred inte konkurrensen och påverkade inte handeln.
- (30) Det förekom liknande åtgärder i andra medlemsstater. Vidare föreskrevs i energibeskattningsdirektivet skattelättnader och skatteåterbäring för företag för att skydda investeringar och sysselsättningen.

IV ÖSTERRIKES SYNUNKTER

Österrike betraktar återbetalningen av energiskatt som en allmän åtgärd

- (31) Genom en skrivelse av den 4 juli 2003, som kommissionen mottog den 4 juli 2003, bekräftade Österrike att man såg återbetalningen av energiskatt som en allmän åtgärd. Genom sin andra fråga hade den österrikiska författningsdomstolen även redovisat sitt motiv, nämligen att den kan upphäva begränsningen till företag vars huvudsakliga verksamhet består i tillverkning av materiella varor om den ursprungliga åtgärden visar sig utgöra ett statligt stöd. Den österrikiska författningsdomstolen hade velat ta reda på om upphävandet av begränsningen skulle leda till att ett olagligt statligt stöd uppstod eller utvidgades. EG-domstolen hade varit medveten om detta motiv, eftersom följande angavs i rapporten från föredragande Wathelet: "Om begränsningen upphävs utgår författningsdomstolen från att (...) en utvidgning av stödet till att gälla alla företag endast är tillåten om detta inte utgör något nytt stöd som måste anmälas i förhand." I annat fall vore den andra frågan rent teoretisk och skulle ha avvisats av EG-domstolen.

- (32) Följaktligen hade den österrikiska författningsdomstolen endast upphävt begränsningen för den ursprungliga gruppen mottagare och inte hela lagen om återbetalning av energiskatt.
- (33) Mot bakgrund av detta ansåg Österrike att man inte kunde hävda att EG-domstolen inte kände till eller var felaktigt informerad om åtgärdens struktur. Tvärtom hade domstolen själv beskrivit det österrikiska systemet på ett korrekt sätt i punkt 7 i domen. Den andra frågan hade domstolen besvarat i punkt 36 med att "nationella bestämmelser, som de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, inte utgör statligt stöd".

Österrike anger att man retroaktivt kommer att ändra återbetalningen av energiskatt

- (34) Genom en skrivelse av den 5 december 2003 meddelade Österrike kommissionen att finansministeriet kommer att föreslå det österrikiska parlamentet att återbetalningen av energiskatten som tas ut på elenergi och naturgas ändras retroaktivt för båda grupperna av mottagare.
- (35) Företag som inte omfattas av lagen om återbetalning av energiskatt fram till den 31 december 2001 kommer att ha rätt till en återbetalning på 100 % av de skatter som överskrider 0,35 % av nettovärdet för produktionen år 2002. År 2003 kommer dessa företag att betala 20 % av de nationella skattesatserna på naturgas och elenergi. När det gäller denna minimiavgift kommer hänsyn att tas till minimiskattesatserna i energibeskattningsdirektivet, som trädde i kraft den 1 januari 2004. Enligt direktivet ligger minimiskattesatsen på omkring 3,3 % för elenergi och på omkring 14 % för naturgas i jämförelse med den nationella skatten.
- (36) Företag som omfattas av lagen om återbetalning av energiskatt före den 31 december 2001 betalar för åren 2002 och 2003 de minimiskattenivåer för naturgas och elenergi som anges i bilaga I tabell C i energibeskattningsdirektivet (den så kallade 120-procentsregeln). En skattebörda på 120 % av minimiskattenivåerna för naturgas och elenergi motsvarar statistiskt sett den genomsnittliga skattebördan för företag enligt energibeskattningsdirektivet, inklusive beskattningen av elektricitet, naturgas och kol. 120-procentsregeln kommer att innebära en ytterligare skattebörda på cirka 10–15 % på den nuvarande nettoskatteintäkten. Denna ytterligare börda är inte så stor eftersom de flesta berörda företag betalar betydligt mer än 120 % enligt de gällande reglerna. De företag för vilka skattebördan kommer att öka som en följd av 120-procentsregeln kommer i genomsnitt att betala omkring

50 % mer än tidigare. För vissa företag kommer ökningen att vara betydligt större än så.

- (37) Österrike meddelade kommissionen att alla pågående betalningar omedelbart stoppades efter att det formella granskningsförfarandet hade inletts. Österrike kunde dock inte ange hur många företag som måste betala tillbaka en del av de redan utbetalda återbetalningarna eller hur stora beloppen var. Österrike bekräftade att de gällande EU-referensräntesatserna kommer att tillämpas på alla återbetalningar.

V BEDÖMNING AV STÖDET

Bedömning för åren 2002 och 2003

- (38) Även om det inledda förfarandet hänför sig till de bestämmelser i lag nr 158/2002 som kan tillämpas på år 2002 anser kommissionen att det är befogat att även granska år 2003 utan att fatta ett särskilt beslut om utvidgning av det formella granskningsförfarandet för denna tidsperiod. Kommissionen konstaterar att lag nr 71/2003 inte alls påverkar de bestämmelser som infördes genom lag nr 158/2002. Därmed är de gällande bestämmelserna för 2002 och 2003 identiska. Kommissionen anser därför att de berörda parterna har haft möjlighet att yttra sig om alla de aspekter som är relevanta för bedömningen av bestämmelserna.
- (39) Österrike förlängde tidsfristen efter det att kommissionen hade fattat beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet. Denna situation är jämförbar med en situation där en medlemsstat ändrar den lagstiftning som är föremål för ett överträdelseförfarande men där denna ändring inte undanröjer alla påstådda överträdelser och då sakförhållandena, så som de beskrivs i det motiverade yttrandet, fortfarande kvarstår efter att detta yttrande har avgetts. I sådana fall tillåter domstolen kommissionen att fortsätta förfarandet och anpassa sina slutsatser till de ändrade omständigheterna (7).
- (40) I sin skrivelse av den 5 december 2003 hänvisade Österrike uttryckligen till tidsperioden från den 1 januari 2002 till den 31 december 2003 och tillvaratog därför sin rätt att försvara sig för hela tidsperioden.

(7) Se domstolens dom av den 17 november 1992 i mål C-105/91, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland, REG 1992, s. I-5871; domstolens dom av den 10 september 1996 i mål C-11/95, Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien, REG 1996, s. I-4115; domstolens dom av den 9 november 1999 i mål C-365/97, Europeiska kommissionen mot Italienska republiken, REG 1999, s. I-7773; domstolens dom av den 4 februari 1988 i mål 113/86, Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken, REG 1988, s. 607.

(41) I praktiken kunde även berörda parter yttra sig om tillämpningen av stödordningen under såväl 2002 som 2003. Det österrikiska industriförbundet lade även fram skriftliga synpunkter på återbetalningen av energiskatt under år 2002 den 12 augusti, det vill säga innan lag nr 71/2003 om förlängningen av återbetalningen av energiskatten offentliggjordes. Därefter var förbundet representerat vid flera möten med kommissionen och den österrikiska regeringen och yttrade sig vid dessa tillfällen även om år 2003. Därmed har förbundets rätt att yttra sig respekterats.

(42) I synpunkterna från Jungbunzlauer GmbH av den 14 augusti 2003 beskrevs företagets situation, och där konstaterades att uppgifterna om sakförhållandena "särskilt (även) gällde för år 2002". Företaget yttrade sig om stödets förekomst och lade fram argument som i huvudsak är oberoende av tillämpningsåret. Därmed har rätten att yttra sig respekterats.

(43) Marienhütte GmbH tog ställning till inledandet av förfarandet den 18 augusti 2003, det vill säga innan lag nr 71/2003 offentliggjordes. Även dessa kommentarer är i huvudsak oberoende av året då bestämmelserna om återbetalning av energiskatt tillämpades. Därmed har rätten att yttra sig respekterats.

(44) Synpunkterna har varken kommit in för sent till kommissionen eller lagts fram efter att den tidsfrist som fastställts i beslutet om att inleda förfarandet löpt ut.

Förekomsten av stöd

(45) Efter en noggrann granskning har kommissionen dragit slutsatsen att åtgärden utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(46) Kommissionen anser att återbetalningen av skatten, även om den teoretiskt gäller alla företag som uppnår tröskelvärdet på 0,35 % av nettovärdet för produktionen, i själva verket gynnar de företag som har en hög energiförbrukning i förhållande till nettovärdet för produktionen och därmed är selektiv.

(47) Enligt kommissionen har domstolen i mål C-143/99 inte yttrat sig om alla aspekter när det gäller den ursprungliga stödordningen för återbetalning av energiskatt, utan endast om begränsningen till de företag vars verksamhet huvudsakligen består i tillverkning av materiella varor. Domstolen behövde inte bedöma några ytterligare aspekter när det gällde åtgärden för att kunna besvara den österrikiska författningsdomstolens båda frågor. Frågorna

gällde inte det österrikiska systemet i sin helhet utan fokuserade på det begränsade tillämpningsområdet. Man kan inte utgå ifrån att domstolen, enbart på grund av att den hade tillgång till omfattande information, underförstått tog ställning till en fråga som inte hade ställts. Domstolen hänvisade i sin dom allmänt till "nationella bestämmelser om återbetalning av energiskatt". Om domstolen hade haft för avsikt att yttra sig om alla aspekter av Österrikes åtgärd kan man utgå ifrån att den hade gjort det mer explicit.

(48) Kommissionen delar inte uppfattningen att domstolen inte hade besvarat den österrikiska författningsdomstolens andra fråga om den inte hade haft för avsikt att yttra sig om alla aspekter när det gäller återbetalningen av energiskatt. Domstolen besvarade den österrikiska författningsdomstolens andra fråga först. Denna fråga handlade inte om det anhängiga målet. Därför besvarade domstolen uppenbarligen den första frågan om det konkreta sakförhållandet i mer allmänna ordalag och svarade, med stöd i den fasta rättspraxisen, att en statlig åtgärd som utan åtskillnad gynnar alla företag som är etablerade i landet inte kan utgöra ett statligt stöd.

(49) Olika precedensfall visar att effekten av en åtgärd kan vara selektiv även om den enligt lagen kan tillämpas på alla sektorer. Dessa är endast exempel på hur en selektivitet i praktiken kan uppkomma. Det stämmer att inga begränsningar i fråga om företagets storlek, bransch, verksamhet eller investeringsbeloppet föreskrivs för den granskade åtgärden. Dock innebär tröskelvärdet att åtgärden i praktiken är skraddarsydd för energiintensiva företag. Visserligen hävdade det österrikiska industriförbundet att även företag med en mindre energiförbrukning kunde dra fördel av återbetalningen av energiskatt om de gjorde stora investeringar eller stora förluster. Dock gavs ingen närmare förklaring till dessa argument. Tvärtom påvisades under det formella granskningsförfarandet effekten av olika lösningsförslag med hjälp av exempel från företag inom energiintensiva sektorer. Detta bekräftas även i Marienhüttes yttrande, där åtgärden uttryckligen betecknas som en korrektionsmekanism för energiintensiva företag. Vidare konstaterar kommissionen att Österrike inte har yttrat sig om det österrikiska industriförbundets argument. I synnerhet har Österrike inte lämnat några upplysningar om de faktiska mottagarna, och inte heller om huruvida gruppen av faktiska mottagare har ändrats på ett betydande sätt efter lagändringen. Därför saknar kommissionen uppgifter för att kunna dra någon slutsats om huruvida åtgärdens effekt märkbart skiljer sig från effekterna av åtgärden som gällde före den 1 januari 2002, som var begränsad till företag vars verksamhet huvudsakligen består av tillverkning av materiella varor. Vidare konstaterar kommissionen att Österrike räknade fram och genomförde 120-procentsregeln på grundval av ett urval av cirka 240 energiintensiva företag och hävdade att det saknades information om alla de företag som var berättigade till återbetalning av energiskatt. Allt detta är tydliga indikationer på att åtgärden i praktiken är anpassad till energiintensiva företag.

- (50) Kommissionen delar inte heller Jungbunzlauer GmbH:s uppfattning om att kriteriet på 0,35 % av nettovärdet för produktionen motsvarar en maximal skattebörda och att en sådan övre gräns inte är relevant ur stödsynpunkt. Utan att behöva pröva detta sista argument, föreskrivs genom kriteriet i detta fall inte om någon allmän maximal skattebörda som gäller alla företag utan åtskillnad. I regel måste företagen betala hela skattesatsen. Undantaget är de företag som har uppnått ett tröskelvärde, vilket i praktiken är konstruerat så, att det endast kan tillämpas på energiintensiva företag. Genom fastställandet av objektiva kriterier, nämligen en övre skattegräns för bestämda företag – i det aktuella fallet särskilt energiintensiva företag – leder åtgärden till ojämlig behandling. På detta sätt skiljer sig åtgärden från den minsta skattebörda på 363 euro som Jungbunzlauer GmbH hänvisar till, och som i praktiken gäller utan åtskillnad för alla företag.
- (51) I sitt beslut om att inleda förfarandet uttryckte kommissionen tvivel om huruvida utvidgningen av tillämpningsområdet i praktiken skulle ändra åtgärdens effekter. Kommissionen konstaterar att varken Österrike eller de intervenerande parterna har presenterat några uppgifter som kan undanröja dessa tvivel. I synnerhet har Österrike inte redovisat några siffror som bevisar att betydligt fler företag inom alla sektorer kan dra nytta av det utvidgade tillämpningsområdet. Hur som helst är det stora antalet gynnade företag i sig inget bevis för att åtgärden skall klassificeras som en allmän åtgärd enligt domstolens rättspraxis.
- (52) Kommissionen beaktar även att det i flera medlemsstater förekommer åtgärder med liknande effekt, där medlemsstaterna har ansökt om tillstånd för åtgärden som statligt stöd eller där kommissionen har granskat åtgärden på eget initiativ⁽⁸⁾.
- (53) Kommissionen anser att åtgärdens selektivitet inte rättfärdigas genom systemets karaktär och logik eftersom detta inte överensstämmer med skattesystemets innebärande logik. Tvärtom är återbetalningen en tydlig avvikelse från skattesystemets allmänna struktur och funktion. Kommissionen konstaterar vidare att det finns två mål med energiskatten: För det första skall företagen stimuleras att vidta energibesparande åtgärder. Även om företagen i fråga redan i stor omfattning genomför sådana åtgärder för att sänka energikostnaderna kan man inte säga att energibeskattningen inte har någon ytterligare styrningseffekt. Energiförbrukningen är i allmänhet teknikberoende och ligger därmed fast endast på kort sikt. På längre sikt kan man genom tekniska framsteg och innovationer förvänta sig ytterligare effektivitetsvinster.

Kommissionen konstaterar också att Marienhütte GmbH inte närmare har bevisat den påstådda bristen på styrningseffekt. För det andra, även om energiförbrukningen inte kan minskas ytterligare på kort sikt, tas skatten ut för att öka de statliga medlen för allmänna ändamål, också mot bakgrund av att energiförbrukningen leder till kostnader för samhället som staten måste hjälpa till med. Därför kan det inte ligga i systemets karaktär och logik att energiintensiva företag, som per definition är miljöförorenande, undantas från energiskatten.

- (54) Kommissionen delar inte heller Jungbunzlauer GmbH:s uppfattning att åtgärden inte skulle utgöra ett statligt stöd om lagstiftaren tog ut skatten från slutanvändaren. Åtgärdens förvaltningsstruktur har i det här fallet ingen inverkan på karaktären av stöd. Även om lagstiftaren skulle ta ut skatten direkt av slutanvändaren och därmed förmodligen införa särskild behandling för olika typer av användare, skulle även denna differentiering utgöra statligt stöd.
- (55) Alla andra kriterier för statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget är uppfyllda. Genom åtgärden befrias företagen från kostnader som de annars själva skulle behöva bära, och den ger dem därmed en fördel. Åtgärden tillskrivs staten och finansieras med statliga medel eftersom staten accepterar en minskning av skatteintäkterna. Genom att återbetalningen av energiskatt endast beviljas vissa företag gynnar åtgärden dem i jämförelse med andra företag, vilket kan snedvräta konkurrensen. Åtminstone vissa gynnade företag är verksamma inom sektorer där handel mellan medlemsstaterna förekommer. Därför kan åtgärden påverka handeln. Slutligen kan man konstatera att åtgärden utgör ett statligt stöd och skall klassificeras som nytt stöd eftersom den infördes efter Österrikes anslutning till Europeiska unionen och inte vid något tillfälle har godkänts av kommissionen.

Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

- (56) Kommissionen har bedömt stödets förenlighet enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (nedan kallade "riktlinjerna"). I sitt beslut om att inleda förfarandet ansåg kommissionen att inga andra undantagsbestämmelser som anges i artiklarna 87.2 och 87.3 i EG-fördraget kunde tillämpas vid denna tidpunkt. Under det formella granskningsförfarandet framkom inget nytt som skulle kunna undanröja de tvivel som kommissionen lade fram i sitt beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet. Kommissionen drar därför följande slutsatser:

⁽⁸⁾ Se t.ex. N 449/2001 – Tyskland, N 123/2000 – Förenade kungariket, C 42/2003 – Sverige.

- (57) När det gäller de företag som lagen om återbetalning av energiskatt inte kunde tillämpas på fram till den 31 december 2001 innebar förändringen enligt lag nr 158/2002 ett undantag från en befintlig skatt. Enligt punkt 51.2 i riktlinjerna kan föreskrifterna i punkt 51.1 tillämpas när skatten har en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd och när undantagen bli nödvändiga på grund av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna som försätter företagen i en särskilt svår konkurrenssituation. Österrike har inte lämnat några uppgifter om huruvida detta var fallet. Österrike har inte heller höjt skatten avsevärt, och därför kan inte heller punkt 52 i riktlinjerna tillämpas. Under dessa omständigheter kan en medlemsstat endast bevilja skattebefrielse i enlighet med punkt 53.2 som hänför sig till punkterna 45 och 46 i riktlinjerna. Enligt dessa kan driftstöd beviljas i upp till fem år om stödnivån är begränsad till 50 % av merkostnaderna eller minskas degressivt under en tidsperiod på fem år. Enligt den österrikiska lagen varken begränsas återbetalningen av energiskatten till 50 % av merkostnaderna eller krävs någon progressiv återföring.
- (58) När det gäller de företag som omfattades av lagen om återbetalning av energiskatt redan före den 31 december 2001 förblir återbetalningssystemet oförändrat. Åtgärden innebär en befrielse från en existerande skatt som fastställdes då åtgärden infördes. Den omfattas därför av punkt 51.2 i riktlinjerna som hänvisar till förenlighetskriterierna i punkt 51.1. När det gäller den sista bestämmelsen verkar endast punkt 51.1 b andra strecksatsen kunna tillämpas. Enligt denna måste företag betala en betydande del av den nationella skatten. Österrike har inte lämnat några uppgifter för den granskade tidsperioden med hjälp av vilka man skulle kunna bedöma hur stor den verkliga andelen av skatten är som företagen i fråga måste betala. Därför kan kommissionen inte dra någon slutsats om att företagen betalar en betydande del av den nationella skatten.
- (59) Mot bakgrund av detta drar kommissionen slutsatsen att lagen om återbetalning av energiskatt från 1996, som förlängdes utan ytterligare ändringar till den 31 december 2003 genom artikel 6 i lag nr 158/2002, inte uppfyller kraven i riktlinjerna och att den därmed är oförenlig med den gemensamma marknaden.
- 2001, är åtgärden efter Österrikes utlovade ändringar förenlig med punkterna 53 och 45 i riktlinjerna. Stödet uppgår till 100 % av merkostnaderna under det första året och minskar till 80 % under det andra året. Det kommer alltså att minska linjärt under den tidsperiod som granskas. Kommissionen anser vidare att minskningen under det andra året resulterar i ett skattebelopp för företaget som tar emot förmånen som fortfarande ligger högre än det tröskelvärde som anges i energibeskattningsdirektivet för 2004 och framåt.
- (61) När det gäller företag som omfattades av lagen om återbetalning av energiskatt fram till den 31 december 2001 anser kommissionen att stödet är förenligt med punkt 51.1 b andra strecksatsen i riktlinjerna. Enligt punkt 51.1 b andra strecksatsen skall företagen betala en betydande del av den nationella skatten. På detta sätt uppmuntras företagen att förbättra sitt miljöarbete. Detta framgår av formuleringen i punkt 51.1 b första strecksatsen enligt vilken en harmoniserad skatt kan sättas ned när företagen betalar ett belopp som är betydligt högre än gemenskapens minimibelopp "för att uppmuntra företagen att vidta åtgärder för att förbättra miljöskyddet". Under den tidsperiod som granskas var den österrikiska energiskatten en nationell skatt. Från den 1 januari 2004 infördes genom energibeskattningsdirektivet en harmoniserad beskattning med minimiskattesatser för användning av energiprodukter, vilka beskattas och återbetalas enligt den österrikiska lagen om återbetalning av energiskatt. I energibeskattningsdirektivet tas explicit hänsyn till miljöskyddsmålen (se särskilt punkterna 3, 6, 7 och 12). Därför anser kommissionen att beaktandet av minimiskattesatserna i energibeskattningsdirektivet uppmuntrar företagen att förbättra miljöskyddet. Beaktandet av minimiskattesatserna kan därför även ses som en betydande del av den nationella skatten, enligt kraven i punkt 51.1 b andra strecksatsen i riktlinjerna. Österrike fastställer minimiskattebördan för företag på ett sådant sätt att inte bara minimiskattesatserna för naturgas och elenergi följs utan även skattesatserna för kol, som hittills inte har varit föremål för energibeskattningsdirektivet i Österrike. På detta sätt ser Österrike till att minimiskattebördan för åren 2002 och 2003 motsvarar den skattenivå, och även omfattar den princip om minsta effekt på miljön, som eftersträvas i direktivet som helhet.

Förenligheten för den tillkännagivna ändringen av stödet ⁽⁹⁾

Skydd för berättigade förväntningar

- (60) När det gäller de företag som inte omfattades av lagen om återbetalning av energiskatt före den 31 december

- (62) När olagligt beviljat statligt stöd bedöms vara oförenligt med den gemensamma marknaden skall det återkrävas från stödmottagaren. Genom återkravet av stödet skall den konkurrensställning som existerade före beviljandet återställas så långt det är möjligt. I artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om

⁽⁹⁾ Kommissionen konstaterar att dessa ändringar ännu inte har trätt i kraft.

tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁰⁾ anges dock följande: "Kommissionen skall inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten." Enligt EG-domstolens rättspraxis och kommissionens beslutspraxis strider ett beslut om återkrav mot en allmän princip i gemenskapsrätten om det, som ett resultat av kommissionens åtgärder, finns en berättigad förväntan från stödmottagarens sida att stödet har beviljats i enlighet med gemenskapsrätten.

- (63) Medlemsstaterna måste därför se till att de nationella åtgärderna är förenliga med gemenskapens konkurrensregler för att förhindra snedvridning av konkurrensen. De måste även se till att stödåtgärder anmäls till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget och inte genomförs förrän granskningen är slutförd. Företag kan rent principiellt inte ställa några berättigade förväntningar på olagliga stöd. Om ett företag med framgång skulle kunna stödja sig på en nationell lag, som är antagen i god tro men inte är förenlig med konkurrensreglerna och därmed snedvrider konkurrensen, skulle gemenskapens mål för kontroll av statligt stöd inte kunna uppnås.

- (64) I sin dom i målet Van den Bergh en Jurgens⁽¹¹⁾ konstaterade domstolen följande:

"Enligt domstolens etablerade rättspraxis kan varje ekonomisk aktör, vars berättigade förväntningar har väckts av ett gemenskapsorgan, åberopa grundprincipen om skydd för berättigade förväntningar. Om en försiktig och förständig ekonomisk aktör å andra sidan skulle kunna förutse att en gemenskapsåtgärd kommer att vidtas som kan påverka hans intressen, kan han inte åberopa en sådan princip när denna åtgärd har vidtagits."

- (65) Österrike har inte lagt fram några argument för kommissionen om att det finns en berättigad förväntan hos dem som gynnas av stödordningen. Av domstolens rättspraxis framgår att kommissionen automatiskt måste ta hänsyn till extraordinära omständigheter som rättfärdigar att man avstår från ett återkrav på olagliga stöd enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999, när detta återkrav skulle strida mot en allmän princip i gemenskapsrätten, såsom principen om skydd för berättigade förväntningar.
- (66) I det aktuella fallet konstaterar kommissionen å ena sidan att den aktuella nationella åtgärden har inneburit en be-

tydande belastning för de österrikiska företagen i fråga om miljöskyddet. En sådan belastning skulle vara en särskilt tung belastning för energintensiva företag utan den återbetalning av energiskatt som granskats i detta beslut. När den nationella åtgärden utformades fanns det inte någon etablerad praxis för den rättsliga bedömningen av undantag från eller minskningar av sådana skatter som formellt tillämpas på olika näringsgrenar, men som ändå är selektiva eftersom de beviljar en verklig, faktisk och specifik fördel till förmån för vissa sektorer. Å andra sidan är det tänkbart i det aktuella fallet att formuleringen i domstolens svar på den andra frågan i *Adria-Wien*-domen har lett till att vissa stödmottagare i god tro har utgått ifrån att de omtvistade nationella åtgärder som diskuterats med en nationell domare skulle upphöra att vara selektiva och därför inte mer skulle utgöra något statligt stöd om de utvidgades till att gälla andra sektorer än sektorn för tillverkning av materiella varor. Med beaktande av alla dessa skäl har kommissionen dragit slutsatsen att ett återkrav i det aktuella fallet skulle strida mot principen om skydd för berättigade förväntningar. Kommissionen beslutar därför, i överensstämmelse med artikel 14 i förordning nr 659/1999, att inte återkräva stödet.

Stöd till jordbrukets råvaruproduktion

- (67) Stödordningen för återbetalning av energiskatt gäller även jordbruk och skogbruk, på samma villkor som för andra gynnade sektorer. Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön kan inte tillämpas på jordbruk. Vid bedömningen av sektorövergripande stöd inom ramen för energiskatt⁽¹²⁾ har kommissionen ändå övervägt en likabehandling av jordbruk och skogsbruk med andra näringsgrenar som omfattas av de allmänna riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön. Det ovan anförda gäller därför även för bedömning av statligt stöd till jordbruket.

VI SLUTSATS

- (68) Kommissionen konstaterar att Österrike olagligen har genomfört lagen om återbetalning av energiskatt från 1996 i dess lydelse enligt lag nr 158/2002, som förlängdes utan ändring till den 31 december 2003, i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget.
- (69) När det gäller företag som inte omfattades av lagen om återbetalning av energiskatt fram till den 31 december 2001 är stödordningen oförenlig med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, särskilt punkterna 52 och 45 samt övriga undantagsbestämmelser enligt artiklarna 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.

⁽¹⁰⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹¹⁾ Domstolens dom av den 11 mars 1987 i mål 265/85, *Van den Bergh en Jurgens BV och Van Dijk Food Products (Lopik) BV mot Europeiska gemenskapernas kommission*, REG 1987, s. 1155, punkt 44.

⁽¹²⁾ Se särskilt kommissionens beslut om den tyska miljöskatten, NN 47/99 (EGT C 166, 12.6.1999) och i stödärendet N 575/A/99 (EGT C 322, 11.11.2000).

- (70) När det gäller företag som omfattades av lagen om återbetalning av energiskatt redan före den 31 december 2001 är stödordningen oförenlig med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, särskilt punkterna 51.1 b andra strecksatsen samt övriga undantagsbestämmelser enligt artiklarna 87.2 och 87.3 i EG-fördraget. Eftersom inga andra skäl till förenlighet kan åberopas för stödordningen är den oförenlig med den gemensamma marknaden.
- (71) Likväl kommer inte stödet att återkrävas med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det aktuella fallet och i överensstämmelse med artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999.
- (72) Kommissionen konstaterar att den österrikiska regeringen har åtagit sig att retroaktivt ändra återbetalningen av energiskatten. Kommissionen anser att de ovan beskrivna ändringarna är förenliga med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, särskilt punkt 52 i kombination med punkt 45 och punkt 51.1 b andra strecksatsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Återbetalningen av energiskatt som Österrike beviljade för år 2002 enligt lagen om återbetalning av energiskatt från 1996, i sin omarbetade form i lag nr 158/2002 och förlängd utan

förändringar till den 31 december 2003, utgör ett olagligt statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Österrike skall upphäva den stödordning som avses i artikel 1 samt den inverkan den fortfarande kan ha.

Artikel 3

Österrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att retroaktivt ändra åtgärden enligt de åtaganden som de österrikiska myndigheterna har gjort i sin skrivelse av den 5 december 2003.

Artikel 4

Österrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Utfärdat i Bryssel den 9 mars 2004.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 december 2004

om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende C.37.533 – Kolinklorid)

[delgivet med nr K(2004) 4717]

(Endast de engelska, franska och tyska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2005/566/EG)

Den 9 december 2004 fattade kommissionen beslut om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet. I enlighet med bestämmelserna i artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾, offentliggör kommissionen härmed namnen på parterna och huvudinnehållet i beslutet, inklusive de ålagda påföljderna, med hänsyn tagen till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. En ickekonfidentiell version av hela beslutet finns på de giltiga språken i ärendet och kommissionens arbetspråk på webbplatsen för generaldirektoratet för konkurrens (http://europa.eu.int/comm/competition/index_sv.html).

I SAMMANFATTNING AV ÖVERTRÄDELSEN**1. Inledning**

- (1) Detta beslut berör Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemical Internationals BV, Akzo Nobel Chemicals BV och Akzo Nobel Functional Chemicals BV, solidariskt ansvariga (nedan kallade "Akzo Nobel"), BASF AG (nedan kallat "BASF"), Bioproducts Incorporated (nedan kallat "Bioproducts"), Chinook Group Limited Partnership och Chinook Group Limited, solidariskt ansvariga (nedan kallade "Chinook"), DuCoa LP (nedan kallat "DuCoa") och UCB SA (nedan kallat "UCB").
- (2) De parter som omfattas av beslutet deltog i en enda fortlöpande överträdelse av artikel 81.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat "EG-fördraget" eller "fördraget") och, från den 1 januari 1994, av artikel 53.1 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat "EES-avtalet"), som omfattar hela EES.
- (3) Efter att ha mottagit en ansökan om förmånlig behandling från den amerikanska leverantören Bioproducts i april 1999 genomförde kommissionen ett marknadstest för den globala kolinkloridindustrin. Undersökningen täckte perioden mellan 1992 och slutet av 1998 (nedan kallad "undersökningsperioden").

2. Marknaden för kolinklorid

- (4) Kolinklorid tillhör B-komplexgruppen av vattenlösliga vitaminer (vitamin B4). Det används huvudsakligen som en traditionell tillsats inom industrin för framställning av djurfoder (främst i foder för fjäderfän och gris), för att öka tillväxt, foderutnyttjande och äggproduktion, minska dödlighetssiffrorna samt förbättra köttkvaliteten.
- (5) Vid undersökningsperiodens början framställdes kolinklorid huvudsakligen i Europa och Nordamerika (USA och Kanada), även om det också fanns kapacitet för produktion av vitaminet i Kina, Indien, Japan, Korea och Taiwan. De nordamerikanska producenterna exporterade kolinklorid till Central- och Sydamerika, Europa, Fjärran Östern och Sydostasien. De europeiska producenterna startade export till Central- och Sydamerika, Afrika, Sydostasien och Fjärran Östern. Europeiska och nordamerikanska producenter hade också produktionsanläggningar i olika delar av världen och utlokaliserade produktionen i syfte att spara in på transport- och lagerkostnader samt få bättre genomslagskraft på de lokala marknaderna. BASF byggde ut sin produktion genom nya produktionsanläggningar i Mexico, Brasilien och Thailand, Akzo Nobel och UCB startade tillverkning i Kina, DuCoa i Mexico och Chinook i Singapore.
- (6) Den totala marknaden för kolinklorid uppskattades 1997 till 183,7 miljoner euro för det sista hela år som överträdelsen ägt rum, varav 52,6 miljoner euro inom EES-området. Under undersökningsperioden kontrollerade producenterna som är inblandade i överträdelsen över 80 % av världsmarknaden. De berörda europeiska producenterna kontrollerade nära 80 % av EES-området.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 411/2004 (EUT L 68, 6.3.2004, s. 1).

3. Beskrivning av kartellen

- (7) Vad gäller EES-området agerade kolinkloridkartellen på två olika men närstående nivåer: en global och en europeisk nivå. Samtliga producenter som är föremål för detta förfarande deltog i konkurrensbegränsande verksamhet på global nivå som berörde EES mellan juni 1992 och april 1994. I denna verksamhet ingick gemensam prissättning och prishöjning i hela världen, fördelning av de respektive marknaderna mellan parterna, kontroll av distributörer och omvandlare samt utbyte av känslig affärsinformation.
- (8) De nordamerikanska producenterna deltog dock inte i en rad konkurrensbegränsande överenskommelser som ingicks mellan de europeiska tillverkarna för att samordna deras agerande på den europeiska marknaden. Mötena för dessa överenskommelser ägde rum mellan mars 1994 och oktober 1998. Överenskommelsen bestod i detta fall av gemensam prissättning och prishöjning (både för EES i sin helhet, för enskilda nationella marknader och för enskilda kunder), fördelning av enskilda kunder och av EES-områdets marknadsandelar mellan de deltagande företagen, kontroll av distributörer och omvandlare samt utbyte av känslig affärsinformation.
- (9) Kommissionen har funnit att de världsomspännande överenskommelserna och de som gällde för Europa tillsammans utgjort en övergripande handlingsplan för agerandet på EES-marknaden för deltagarna i kartellen. Denna handlingsplan begränsade de deltagande företagens affärsverksamhet i syfte att uppnå ett gemensamt konkurrensbegränsande ekonomiskt mål, nämligen en snedvridning av de normala konkurrensvillkoren för kolinklorid inom EES. De nordamerikanska producenterna deltog under en viss tid i denna verksamhet (mellan oktober 1992 och april 1994, dvs. i ett och ett halvt år), medan de europeiska parterna var delaktiga under hela undersökningsperioden (mellan oktober 1992 och september 1998, dvs. i fem år och elva månader).

II BÖTER

1. Preskriptionstid

- (10) De nordamerikanska producenterna gick ur kartellsamarbetet vid slutet av det globala möte som hölls mellan den 14 och den 20 april 1994. Kommissionen påbörjade undersökningen av överträdelsen den 26 maj 1999. Eftersom det gått över fem år mellan kommissionens ingripande och de nordamerikanska företagens utträde kan inga böter åläggas de nordamerikanska producenterna⁽¹⁾, dvs. Bioproducts, Chinook och DuCoo.

⁽¹⁾ Se artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2988/74 (EGT L 319, 29.11.1974, s. 1) och artikel 25 i förordning (EG) nr 1/2003.

2. Grundbelopp

Överträdelsens omfattning

- (11) Överträdelsen bestod i detta fall främst av hemligt samförstånd mellan kartelldeltagarna, genom vilket man reglerade priserna inom EES, delade upp marknaden för kolinklorid mellan sig och samordnade åtgärder mot konkurrenter som inte deltog i kartellen. Denna typ av horisontella begränsningar utgör en av de allvarligaste överträdelserna av artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet. Med tanke på just överträdelsens natur, det faktum att den täckte hela den gemensamma marknaden och att den i och med kartellbildningen omfattade hela EES-området, anser kommissionen att Akzo Nobel, BASF och UCB har begått en mycket allvarlig överträdelse av artikel 81.1 i fördraget och 53.1 i EES-avtalet. Enligt kommissionens syn väger dessa faktorer så tungt att överträdelsen måste definieras som mycket allvarlig trots det faktum att den verkliga effekten av den inte går att mäta.

Differentierad behandling

- (12) Inom kategorin mycket allvarliga överträdelser gör skalan över rimliga böter det möjligt att tillämpa olika behandling av företagen beroende på lagöverträdarnas faktiska ekonomiska kapacitet att avsevärt skada konkurrensen. Med tanke på att överträdelsen påbörjades på global nivå, bl.a. genom att nordamerikanska företag accepterade att dra sig tillbaka från den europeiska marknaden, finner kommissionen det lämpligt att i detta fall tillämpa de inblandade företagens globala marknadsandelar för att fastställa deras respektive böteskvoter. Chinook var – med en marknadsandel motsvarande 19,3 % – den största marknadsaktören i världen. Företaget placeras därför i en första kategori. DuCoo, med en marknadsandel på 16,3 %, hamnar i den andra kategorin. UCB, Bioproducts och Akzo Nobel har 13,4 %, 12,2 % respektive 12,0 % av marknaden för kolinklorid och placeras i en tredje kategori, medan BASF, som står för 9,1 % av marknaden, inordnas i en fjärde kategori.

Tillräcklig avskräckande effekt

- (13) Inom kategorin mycket allvarliga överträdelser gör skalan över rimliga böter det också möjligt att genom att beakta varje enskilt företags storlek fastställa bötesbeloppen till en nivå som säkerställer att en tillräcklig avskräckande effekt uppnås. I samband med detta noterar kommissionen att omsättningen för det senaste räkenskapsåret som föregick beslutet, dvs. 2003, för UCB uppgick till 3 miljarder euro, för Akzo Nobel 13 miljarder euro och för BASF 33,4 miljarder euro. Kommissionen finner det således lämpligt att multiplicera Akzo Nobels bötesbelopp med faktorn 1,5 och bötesbeloppet för BASF med 2.

Varaktighet

- (14) Företagen Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV och Akzo Nobel Functional Chemicals BV deltog i överträdelsen tillsammans med BASF AG och UCB SA under en period som sträcker sig mellan den 13 oktober 1992 och den 30 september 1998, dvs. i fem år och elva månader.

3. Försvårande omständigheter*Återfall*

- (15) Vid tiden för överträdelsen var BASF genom beslut 69/243/EEG⁽¹⁾ och 94/599/EG⁽²⁾ redan föremål för kommissionens beslut om förbud beträffande kartellverksamhet. Att BASF återfallit i detta beteende, om än i en annan bransch än den där man tidigare ådragit sig böter, visar att påföljderna inte har varit tillräckligt avskräckande för att företaget i sin helhet skall ändra beteende. Detta är enligt kommissionen att anse som en försvårande omständighet som berättigar till en höjning med 50 % av det grundbelopp som skall åläggas BASF. 50 % är den normala räntesats som kommissionen tillämpar vid återfall.

4. Förmildrande omständigheter*Tidigare upphörande av överträdelse*

- (16) BASF och UCB begär att bötesbeloppet skall sänkas på grund av att man i deras fall avslutat det olagliga samarbetet på ett tidigare stadium än övriga parter. Kartellbildning utgör en typ av överträdelse som på grund av dess starkt konkurrensbegränsande effekt är särskilt allvarlig. Parter i sådana överträdelser är vanligtvis väl medvetna om att de deltar i olaglig verksamhet. I sådana fall av avsiktligt olagligt handlande är kommissionens uppfattning den att det faktum att ett företag upphör med den olagliga verksamheten innan kommissionen ingripit inte berättigar till någon särskild form av belöning annat än att överträdelseperioden blir kortare än den annars hade varit.

Icke-verkställighet

- (17) Akzo Nobel, BASF och UCB hävdar att överträdelsen eller delar av den aldrig kom att verkställas, inte tillämpades effektivt eller bara genomfördes till viss del. Vad EES-marknaden beträffar anser kommissionen att parternas planer – åtminstone vad gäller de europeiska produ-

centerna – sattes i verket. I synnerhet genomfördes de delar som rör nyckelfaktorerna priser, tilldelning av kunder i Europa samt kontroll över omvandlarna, även om den faktiska marknadseffekten kanske inte kom att bli så stor som man väntat sig på grund av de återstående konkurrenterna på marknaden. Ingen av de tre berörda tillverkarna har påvisat någon som helst indikation som skulle kunna tyda på att åtgärder vidtagits eller ens på att det funnits en vilja att ta avstånd från verkställigheten av de överenskommelser som ingåtts avseende EES inom kartellen under den tid som man deltagit i densamma.

Undersökningens varaktighet

- (18) BASF menar att man bör sänka bötesbeloppet med tanke på att undersökningsperioden varit så lång. Kommissionen noterar att det normalt inte finns något krav på förmildring av påföljderna på grund av undersökningsperiodens varaktighet. De normala preskriptionstider som föreskrivs i artikel 25 i förordning (EG) nr 1/2003 gäller. Punkt 5 i den nämnda artikeln är av särskild relevans för detta fall. I den föreskrivs det att preskriptionstiden skall löpa ut senast den dag då en period som är lika med den dubbla preskriptionstiden har förflutit utan att kommissionen har ålagt böter eller förelagt viten. Preskriptionstiden är därför långt ifrån att löpa ut i detta förfarande.

Krissituation

- (19) BASF hävdar att en nedsättning bör beviljas, och grundar detta på att branschen för kolinklorid befann sig i en kris vid tiden för överträdelsen. Kommissionen påpekar att det förhållande att ett företag inte går med vinst inom en given kommersiell verksamhet inte berättigar till hemligt samförstånd mellan konkurrenter i syfte att lura kunder och övriga konkurrenter. Karteller riskerar i allmänhet att uppstå just inom branscher med problem snarare än bland företag som gör stora vinster.

Disciplinära åtgärder och program för efterlevnad av konkurrensreglerna

- (20) BASF hävdar att de bör få en nedsättning av bötesbeloppet och motiverar med att de vidtagit disciplinära åtgärder gentemot anställda som varit inblandade i överträdelsen samt för att ha infört ett program för efterlevnad av konkurrensreglerna. Kommissionen välkomnar visserligen att företag vidtar åtgärder för att undvika kartellöverträdelser i framtiden, men dessa åtgärder förändrar inte det faktum att överträdelsen ägt rum och att det följaktligen skall utdömas en adekvat påföljd i detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 195, 7.8.1969, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 239, 14.9.1994, s. 14.

Effektivt samarbete utöver meddelandet om förmånlig behandling från 1996

- (21) UCB var den första av parterna att frivilligt informera kommissionen om att det – förutom överenskommelsen på global nivå – även förekommit ett antal möten mellan de europeiska tillverkarna som endast avsåg den europeiska marknaden. De bevis på att dessa möten ägt rum som tillhandahölls på frivillig basis av UCB möjliggjorde för kommissionen att fastställa denna överträdelser varaktighet till fem år och elva månader. Om kommissionen endast hade haft kännedom om överträdelserna på global nivå hade kartellens varaktighet fastställts till ett år och sex månader. I syfte att belöna UCB för att ha lämnat upplysningar om denna längre överträdelserperiod finner kommissionen det lämpligt att på grund av förmildrande omständigheter bevilja en nedsättning på motsvarande 25,8 % av grundbeloppet för UCB. Denna nedsättning står i proportion till den 40-procentiga höjningen av grundbeloppet som följer av ökningen av överträdelsernas varaktighet till fem år och elva månader (istället för ett år och sex månader).

5. Tillämpning av 1996 års meddelande om förmånlig behandling

Betydande nedsättning av bötesbeloppet ("Avsnitt D": nedsättning från 10 % till 50 %)

- (22) Akzo Nobel, BASF och UCB samarbetade med kommissionen i olika skeden av undersökningen i syfte att erhålla förmånlig behandling enligt 1996 års meddelande, som gäller i detta förfarande⁽¹⁾.

BASF

- (23) BASF var det tredje företaget i ordningen att frivilligt föra fram bevis rörande den globala överenskommelsen. Vid tidpunkten då BASF inkom med bevismaterial om denna överenskommelse förfogade kommissionen redan över sådant genom Chinook och Bioproducts bevis. Oavsett vilket värde som bör tillskrivas Chinooks bevis utgjorde de som Bioproducts lade fram fullt tillräckliga belägg för kartellens existens i den mening som avses i avsnitt B i 1996 års meddelande om förmånlig behandling. BASF var således inte det första företaget att till kommissionen inkomma med avgörande bevismaterial avseende kartellens existens. Till följd av detta gäller inte avsnitt B och C i 1996 års meddelande om förmånlig behandling för BASF och de två övriga europeiska producenterna.

⁽¹⁾ Enligt punkt 28 i meddelandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden från den 14 februari 2002 ersätter detta meddelande 1996 års meddelande i alla de fall där inget företag har kontaktat kommissionen för att dra nytta av den gynnsamma behandlingen som omtalas i det meddelandet. Eftersom ett flertal företag ansökte om förmånlig behandling hos kommissionen före den 14 februari 2002 gäller i detta fall 1996 års meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden.

- (24) Det av BASF framlagda bevismaterialet gällde endast den globala överenskommelsen, vilket på ett materiellt plan kan sägas ha bidragit till fastställandet av överträdelsernas existens i den mening som avses i avsnitt D i 1996 års meddelande om förmånlig behandling, och kan således berättiga till en nedsättning på mellan 10 och 50 %. Värdet av det framlagda bevismaterialet var dock tämligen begränsat eftersom kommissionen redan förfogade över omfattande bevis beträffande den globala överenskommelsen.
- (25) Efter att ha mottagit meddelandet om invändningar informerade BASF kommissionen om att man inte på några väsentliga punkter bestred de grunder som kommissionen baserat sina anklagelser på, bortsett från vissa korrigerade fakta som kommissionen godtog.
- (26) Med tanke på de olika former av samverkan som nämnts anser kommissionen att BASF skall beviljas en nedsättning på motsvarande 20 % av basbeloppet.

UCB

- (27) UCB lämnade frivilligt uppgifter till kommissionen om nio kartellrelaterade möten på europeisk nivå som hölls mellan mars 1994 och oktober 1998. Företaget namngav deltagarna och gav en kortfattad, generell beskrivning av innehållet i dessa möten. Rapporter från samma period om de två första kartellmötena från 1994 tillades också. Vid tiden för UCB:s framläggande hade inte kommissionen vetskap om några sådana möten på europeisk nivå. Trots att ingen skriftlig bevisning från samma tid lämnades för perioden 1995–1998 utgjorde de sammanlagda inkomna uppgifterna väsentliga materiella bevis för fastställandet av överträdelserna.
- (28) Efter att ha mottagit meddelandet om invändningar informerade UCB kommissionen om att de inte väsentligen bestred de grunder som kommissionen baserat sina anklagelser på, bortsett från vissa korrigerade fakta som kommissionen godtagit. I samma skrivelse till kommissionen hävdade dock UCB att de – trots deltagande i ett antal möten som gällde det globala kartellsamarbetet – aldrig ingick någon överenskommelse på global nivå. I sitt beslut har kommissionen avisat detta påstående, som man menar är ogrundat. Då UCB efter att ha mottagit meddelandet om invändningar bestred väsentliga delar av de fakta som låg till grund för kommissionens anklagelser, erhåller företaget ingen nedsättning på grund av godtagande av de fakta som kommissionen grundar sina anklagelser på.

- (29) Med beaktande av de olika former av samarbete som nämnts anser kommissionen att UCB är berättigat till en 30-procentig nedsättning av det bötesbelopp som annars hade ålagts.

Akzo Nobel

- (30) I januari 2002 överlämnade Akzo Nobel en frivilligt upprättad rapport beträffande de europeiska överenskommelserna. I denna rapport ingick en detaljerad beskrivning av innehållet i överenskommelserna på europeisk nivå, bl.a. betydelsefull information som UCB inte tillhandahållit. Det faktum att Akzo Nobel inkom med denna rapport två och ett halvt år efter det att UCB lämnade sina uppgifter om överenskommelserna bör dock beaktas vid fastställandet av den nedsättning som skall beviljas.
- (31) Efter att ha mottagit meddelandet om invändningar informerade Akzo Nobel kommissionen om att de inte bestred uppgifterna på några väsentliga punkter bortsett från vissa korrigerade fakta som kommissionen godkände.
- (32) Med beaktande av de olika former av samarbete som nämnts finner kommissionen att Akzo Nobel är berättigad till en 30-procentig nedsättning av det bötesbelopp som annars hade ålagts. Denna bedömning tar å ena sidan hänsyn till att Akzo Nobels rapport beträffande överenskommelserna på europeisk nivå var ungefär lika värdefull för kommissionen som det bevismaterial som tidigare hade tillhandahållits av UCB, trots att rapporten inkommit två och ett halvt år senare, och å andra sidan beaktas också det faktum att Akzo Nobel till skillnad från UCB inte bestred det underlag som låg till grund för kommissionens anklagelser. Till följd av detta förtjänar dessa två företag samma procentsats nedsättning.
- 6. Beslut**
- (33) Följande företag överträdde artikel 81.1 i fördraget och – från och med den 1 januari 1994 – artikel 53.1 i EES-avtalet, genom att under nämnda period delta i ett system av överenskommelser och samordnade förfaranden som inbegrep prissättning, marknadsdelning mellan deltagarna samt överenskomna åtgärder mot andra konkurrenter i kolinkloridbranschen inom EES-området:
- a) Akzo Nobel NV, tillsammans med Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV och Akzo Nobel Functional Chemicals BV, från den 13 oktober 1992 till den 30 september 1998.
- b) BASF AG från den 13 oktober 1992 till den 30 september 1998.
- c) Bioproducts Incorporated från den 13 oktober 1992 till den 14 april 1994.
- d) Chinook Group Limited Partnership, tillsammans med Chinook Group Limited, från den 13 oktober 1992 till den 14 april 1994.
- e) DuCoa, LP från den 13 oktober 1992 till den 14 april 1994.
- f) UCB SA från den 13 oktober 1992 till den 30 september 1998.
- (34) För dessa överträdelser åläggs följande böter:
- a) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV och Akzo Nobel Functional Chemicals BV, solidariskt ansvariga 20,99 miljoner euro;
- b) BASF AG 34,97 miljoner euro;
- c) UCB SA 10,38 miljoner euro.
- (35) De företag som angetts i skäl 33 skall om så inte redan skett med omedelbar verkan upphöra med överträdelserna. De skall vidare avhålla sig från att återfalla i sådana handlingar eller beteenden som konstaterats i detta fall, samt avstå från att uppträda på ett sätt som har samma eller liknande målsättning eller effekt.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 juli 2005

om tillfälligt avbrytande av ett undersökningsförfarande beträffande handelshinder bestående av åtgärder som införts och handelsbruk som upprätthålls av Republiken Uruguay vilka påverkar handeln med Scotch whisky

(2005/567/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Den 2 september 2004 ingav The Scotch Whisky Association (SWA) ett klagomål enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 3286/94 (nedan kallad "förordningen").
- (2) SWA hävdade att gemenskapens export av whisky till Uruguay försvårades av ett antal handelshinder i den mening som avses i artikel 2.1 i förordningen.
- (3) Samtliga påstådda handelshinder hade anknytning till Uruguays interna punktskattesystem.
- (4) Kommissionen beslutade, efter samråd med den rådgivande kommitté som inrättats genom förordningen, att klagomålet innehöll tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av ett undersökningsförfarande. Ett tillkännagivande offentliggjordes därför i *Europeiska unionens officiella tidning* den 23 oktober 2004 ⁽²⁾.
- (5) Vid undersökningen förklarade sig Uruguays regering beredd att söka en förhandlingslösning på de problem som berörts i klagomålet och föreslog följande:

- a) Att dra tillbaka kravet på att whisky skall vara lagrad i mindre än tre år för att inkluderas i den lägsta skatte-kategorin. Åtgärden kommer att gälla från och med den 1 juli 2005.

- b) Att tillämpa samma behandling för inhemsk och importerad whisky när det gäller kravet på att förse whiskyn med skattemärken. Uruguay kommer att ändra sina bestämmelser senast den 30 juni 2005, och åtgärden kommer att träda i kraft efter en övergångsperiod på 90 dagar.

- c) Att verka för en förändring i strukturen av punktskattorna på sprit (IMESI) i syfte att anpassa dem till gängse skattesystem på internationell nivå. Denna förändring skulle underlätta hanteringen av frågan om den påstådda bristen på insyn och förutsägbarhet. Förändringsprocessen förväntas vara avslutad i slutet av 2006.

- (6) Kommissionen anser därför att det är lämpligt att tillfälligt avbryta förfarandet.

- (7) Gemenskapen kommer att övervaka verkställandet av förhandlingslösningen och avsluta förfarandet när Uruguays regering har fullgjort sina åtaganden.

- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den rådgivande kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Undersökningsförfarandet beträffande handelshinder bestående av åtgärder som införts och handelsbruk som upprätthålls av Uruguay vilka påverkar handeln med Scotch whisky avbryts härmed tillfälligt.

Utfärdat i Bryssel den 8 juli 2005.

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 356/95 (EGT L 41, 23.2.1995, s. 3).

⁽²⁾ EUT C 261, 23.10.2004, s. 3.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 juli 2005

angående en begäran från Republiken Ungern om att få tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leverans av naturgas

[delgivet med nr K(2005) 2514]

(Endast den ungerska texten är giltig)

(2005/568/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾, särskilt artikel 12.3 b i detta, och

av följande skäl:

- (1) Ungern har genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 12 april 2005 meddelat sin avsikt att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leverans av naturgas.
- (2) Enligt bilaga X till anslutningsfördraget får Ungern tillämpa den reducerade mervärdesskattesatsen på leverans av naturgas och el fram till ett år efter anslutningen till EU. Ungern har sedan den 1 januari 2004 tillämpat en normalskattesats för mervärdesskatten på leverans av el.
- (3) Ungern har för avsikt att fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats (15 %) på leverans av gas och normalskattesatsen (25 %) på el. Denna differentiering av skattesatserna leder varken till snedvridning av konkurrensen eller till en övergång från förbrukning av el till förbrukning av gas. Detta beror huvudsakligen på att det finns nationella regler för fastställandet av priser, som är helt olika i fråga om naturgas och el, och på att de båda produkterna ur teknisk synvinkel kan ersätta varandra endast för uppvärmningsändamål. Enligt de uppgifter som de ungerska myndigheterna har lämnat är priset på el cirka tre gånger högre än priset på naturgas.

(4) Dessutom har bestämmelserna om platsen för leverans av naturgas enligt det sjätte mervärdesskattedirektivet ändrats genom direktiv 2003/92/EG ⁽²⁾. Leveransen av naturgas i det sista omsättningsledet, dvs. från leverantörer och distributörer till slutkonsumenten, beskattas på den plats där kundens egentliga användning och förbrukning av varan äger rum i syfte att säkerställa att varan beskattas i det land där den faktiska förbrukningen sker.

(5) Den planerade åtgärden är en allmän åtgärd som innebär att en reducerad mervärdesskattesats tillämpas på leverans av naturgas enligt artikel 12.3 b i det sjätte mervärdesskattedirektivet.

(6) Eftersom det är fråga om en åtgärd som inte medger några undantag, måste risken för snedvridning av konkurrensen anses vara obefintlig. Eftersom villkoret i artikel 12.3 b i det sjätte mervärdesskattedirektivet således är uppfyllt, bör Ungern kunna tillämpa den berörda åtgärden så snart som detta beslut har meddelats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ungern får tillämpa den åtgärd som anmälts i dess skrivelse av den 12 april 2005 och som innebär tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på naturgas, oavsett villkoren för produktion och leverans.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Ungern.

Utfärdat i Bryssel den 11 juli 2005.

På kommissionens vägnar

László KOVÁCS

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽²⁾ EUT L 260, 11.10.2003, s. 8.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juli 2005

om anpassning av de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 augusti 2004, 1 september 2004, 1 oktober 2004, 1 november 2004, 1 december 2004 och 1 januari 2005 på löner till tjänstemän, tillfälligt anställda och kontraktsanställda vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredjeländ och till en del av de tjänstemän som är kvar i tjänst i de tio nya medlemsstaterna under en period av högst 15 månader efter anslutningen (artikel 33.4 i anslutningsfördraget för de tio nya medlemsstaterna)

(2005/569/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, fastställda genom förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾, särskilt artikel 13 andra stycket i bilaga X till dessa,

med beaktande av anslutningsfördraget för de tio nya medlemsstaterna, särskilt artikel 33.4 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 257/2005⁽²⁾ fastställs, i enlighet med artikel 13 första stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna, de korrigeringskoefficienter som, med verkan från och med den 1 juli 2004, skall tillämpas på löner som utbetalas i respektive tjänstgöringslands valuta till tjänstemän, tillfälligt anställda och kontraktsanställda vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredjeländer, och till en del av de tjänstemän som är kvar i tjänst i de tio nya medlemsstaterna under en period av högst 15 månader efter anslutningen.
- (2) I enlighet med artikel 13 andra stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna bör, med verkan från och med den 1 augusti 2004, 1 september 2004, 1 oktober 2004,

1 november 2004, 1 december 2004 och 1 januari 2005, vissa av dessa korrigeringskoefficienter anpassas eftersom förändringen i levnadskostnaderna enligt den statistisk som kommissionen förfogar över, beräknad på grundval av korrigeringskoefficienten och motsvarande valutakurs, för vissa tredjeländer har visat sig vara större än 5 % sedan korrigeringskoefficienterna senast fastställdes eller anpassades.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

De korrigeringskoefficienter, som tillämpas på löner som utbetalas i tjänstgöringslandets valuta till tjänstemän, tillfälligt anställda och kontraktsanställda vid Europeiska gemenskaperna som tjänstgör i tredjeländer och till en del av de tjänstemän som är kvar i tjänst i de tio nya medlemsstaterna under en period av högst 15 månader efter anslutningen, skall med verkan från och med den 1 augusti 2004, 1 september 2004, 1 oktober 2004, 1 november 2004, 1 december 2004 och 1 januari 2005 anpassas enligt bilagan.

De växelkurser som används vid beräkningen av lönerna skall fastställas i enlighet med genomförandebestämmelserna till budgetförordningen och med utgångspunkt i de datum som anges i första stycket.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 2005.

På kommissionens vägnar
Benita FERRERO-WALDNER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 31/2005 (EUT L 8, 12.1.2005, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 46, 17.2.2005, s. 1.

BILAGA

Anställningsort	Korrigerings-koefficienter augusti 2004
Ingen	
Anställningsort	Korrigerings-koefficienter september 2004
Eritrea	45,5
Zimbabwe	55,0
Anställningsort	Korrigerings-koefficienter oktober 2004
Gambia	39,4
Madagaskar	61,0
Zimbabwe	57,0
Anställningsort	Korrigerings-koefficienter november 2004
Mauretanien	59,0
Sierra Leone	68,7
Anställningsort	Korrigerings-koefficienter december 2004
Algeriet	79,9
Costa Rica	64,0
Anställningsort	Korrigerings-koefficienter januari 2005
Botswana	72,0
Kambodja	61,6
Djibouti	89,5
Eritrea	47,0
Gambia	41,2
Georgien	91,3
Ghana	64,9
Guatemala	68,9
Guinea	58,1
Jamaica	78,6
Kazakstan	100,8
Laos	66,4
Libanon	94,1
Madagaskar	65,3
Mali	95,4
Mauritius	69,6
Mauretanien	60,8
Nigeria	69,3
Ryssland	104,4
Tanzania	58,4
Tchad	122,4
Ukraina	91,3
Venezuela	63,3
Zimbabwe	56,4